

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

kommende selv stå inde for hjemtagelsen. Med hensyn til den risiko, der løbes fra statens side, er forholdet det, at hidtil har den ikke været aktuel, har ikke, om jeg så må sige, manifesteret sig i tab af nævneværdig betydning, men, som jeg har sagt ved tidligere lejligheder, jeg vil ikke skjule, at der navnlig med hensyn til transfereringsgaranti naturligvis er en betydelig risiko. Disse transfereringsgarantier vil i alt fald indebære den risiko, at man over en længere periode ikke bliver i stand til at hjemtage de beløb, som Danmark har tilgode. Det er naturligvis rigtigt, at spørgsmålet om hjemtagelse af de beløb, vi har tilgode, er et spørgsmål, som presser mere og mere på med den træghed, der er i vor samhandel med visse, navnlig sydamerikanske lande, og i den henseende er det jo glædeligt, at man fra den danske handels side har vist interesse for at medvirke ved en sådan hjemtagelse af tilgodehavender i form af varer. Det, det ærede medlem var inde på med hensyn til, at man skulle aktivisere den danske handelsstand med hensyn til at hjemtage varer og eventuelt disponere over varer på en sådan måde, at størrelsen af vore tilgodehavender blev bragt ned, er allerede sat i gang, og jeg håber, at der kommer et positivt resultat ud deraf, men nægtes kan det ikke, at det er vanskeligt at sælge varer, der er for dyre, når de købes i det pågældende land, og derfor bliver der altså i mange tilfælde eller har i hvert fald hidtil mere været tale om noget symbolsk, end der har været realiteter i det, der er foregået, men netop i den seneste tid er vi igen blevet opmærksom på de muligheder, der foreligger, og der vil i den udstrækning, det er muligt, blive sat ind på at fremme de ideer, som det ærede medlem var inde på.

Det ærede medlem hr. Axel Christensen nævnte den betydning, det har for de mindre industrier, at denne eksportkredit fungerer på en sådan måde, at også disse mindre industrier kan opnå faciliteter med hensyn til finansiering og derved med hensyn til deres eksport, og jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at det er af overordentlig stor betydning, at ikke blot mindre industrier, men også mindre håndværksvirksomheder bliver i stand til at udnytte de muligheder, som eksportkreditgarantiloventyder, og jeg kan sige, at vi i handelsmini-

steriet overalt, hvor der er mulighed derfor, er de pågældende virksomheder behjælpelige med i det omfang, det er muligt, at yde disse eksportkreditter. De allerfleste af de eksportvirksomheder, vi har i dag, er begyndt som små, og hvad det er for virksomheder, der om 10 eller 20 år er store, ved vi ikke, men vi ved, at støtte til initiativet på nuværende tidspunkt både er i de pågældendes og i landets interesse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 168 af 31. marts 1949 om oprettelse af et statsseminarium i København.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 413).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Undervisningsministeren (Hvidberg): Når jeg tillader mig for det høje ting at forelægge forslag til lov om ændring af lov nr. 168 af 31. marts 1949 om oprettelse af et statsseminarium i København, så hænger det alene sammen med den omstændighed, at loven ifølge dens § 6 skal revideres i rigsdagssamlingen 1952—53. Ellers havde der utvivlsomt ikke været noget menneske, der ville have tænkt på nu at bringe statsseminariet her i København under debat eller tale om dets fortsættelse. Man ville have opfattet fortsættelsen som en selvfølge. Det viser sig, at det under en dygtig ledelse er gået overmåde godt med dette seminarium. Tilgangen er rigelig, der er i øjeblikket 262 elever, hvoraf 114 på den 4-årige linie og 148 på studentertilinen, hvortil kommer 30 elever i forberedelsesklassen.

Desværre synes det, som om den alvorlige lærermangel, der piner den danske folkeskole, skal fortsætte en række år til skade for skolens liv og trivsel. Det er derfor alene af den grund påkrævet, at man opretholder dette seminarium. Man må i det hele taget anvende alle tænkelige midler til at bekæmpe lærermanglen. Skulle så en lykkeligere tid indtræde, da man ikke længere behøver at uddanne så mange lærere, som